

Marcela ILNIȚCHI

Fantezie cu măsură și veselie cât mai multă

A douăsprezecea reprezentație a piesei *Dragostea celor trei portocale* la Teatrul „Țândărică” a fost precedată de o informare a oamenilor de teatru și a presei cu privire la activitatea instituției din anul 2002 și la proiectele viitoare. Managerul teatrului, Călin Mocanu, a făcut o sinteză a direcțiilor pe care este orientat Teatrul „Țândărică” în scopul unei mari audiențe în țară și străinătate, dar și în scopuri experimentale și de cercetare în domeniul animației, prin ideea lansării în curând a unei săli-studio. În pofida unor probleme financiare cu care, de altfel, se confruntă toate teatrele azi, Teatrul „Țândărică” și-a păstrat statutul de teatru îndrăgit în țară și respectat în afara ei. Evenimentul anual al înmânării Premiului de excelență în arta animației s-a amânat pentru 2003, fiind anunțat numai numele câștigătorului, artista Ildiko Kovács, veterană a regiei de teatru de păpuși.

Dragostea celor trei portocale, piesa-basm a lui Gozzi, preia personaje ale *commediei dell'arte* în intrigi complicate de fantezie. Transpunerea pe scena unui teatru pentru copii pare o alegere firească: premisa comică – prințul care trebuie vindecat de ipohondria lui prin terapia râsului – vrăjitoare și vrăji, dragoste oarbă indusă de magie, situații și personaje care să fie pe înțelesul copiilor și pe tipul lor de imaginație. Scenariul lui Cristian Pepino își taie o potecă simplă prin basmul erudit al lui Gozzi.

O altă ofertă a textului dramatic este bine exploatată în teatrul de marionete, fiind o cheie în plus pentru descifrarea imediată a intrigii; de exemplu, opoziția între bine și rău, ilustrată plastic prin jocul cu dimensiunile păpușilor. Dacă vrăjitoarele rele sunt supradimensionate, spiridușul *Farfarelo* care le dejoacă planurile este de dimensiunea unei jucării. În mod instinctiv, copilul se identifică cu cel mic, și răsturnarea raportului de forțe între mare și mic, frecventă în basmele cu care copiii sunt familiarizați, este asumată cu satisfacție și participare de spectator. Regele și sfetnicul lui sunt păpuși mânuite la vedere de actori. Este o notă comic-tandă referitoare la condiția lor de persoane în vârstă, înregistrată cu veselie de copii. Putem trece peste nerespectarea regulii ad-hoc că personajele rele sunt supradimensionate în cazul *Doctorului uriaș*, pentru că el este în cuplu cu *Doctorul pitic* și atunci efectul comic este predominant.

În același timp, regizorul ne arată prin forma și costumația regelui că a citit bine piesa în care *Regele Silvio* este o figură din cărțile de joc. Mai sunt semnale că în adaptarea sa Cristian Pepino nu trădează referința cultă în favoarea unei accesibilități totale a intrigii. Acolo unde regulile *commediei dell'arte* sunt congruente cu percepția copiilor, ele sunt respectate: îndrăgostiții nu poartă mască, ajutorul lor, *Pedrolino*, are un nas caraghios de clown, dar este simpatic.

Piesa lui Gozzi nu este atât de dinamică ca poveștile pentru copii; de aceea ea constituie pentru regizor o propunere de inoculare a fanteziei speci-

face autorului dramatic într-o schemă de mișcare și acțiune mai cunoscute publicului său, care, cu mici momente de trenare, are succes.

Teatrul „Tândărică”, Sala „Victoria” – Dragostea celor trei portocale de Carlo Gozzi. Scenariul și regia: Cristian Pepino. Scenografia: Cristina Pepino. Muzica: Dan Bălan. Cu: Cristian Mitescu, Liliانا Gavrilescu, Ioana Chelaru, Mariana Zaharia, Victor Bucur, Claudiu Iordan. Data premierei: 12 noiembrie 2002.

Andreea DUMITRU

Chiar dacă ignori acest afiș, el există
FLASH sau CAI VERZI...
ÎNTÂMPLĂRI BREZE...!

Sub mantaua de ploaie a instituțiilor subvenționate se petrec și întâmplări artistice care împacă cu succes capra bugetară cu varza independenței. Metaforic vorbind... În hățișul realității noastre, formula coexistenței reprezintă însă – deocamdată – cea mai la îndemână cale de a-ți afirma valoarea într-o zonă altminteri prohibitivă din punct de vedere financiar. Casa de Cultură „Nicolae Bălcescu”, arondată Primăriei sectorului 4, e un astfel de spațiu privilegiat în care mintea deschisă a unei directoare entuziaste – doamna Nicoleta Nicorică – se întâlnește fericit cu voința de a împinge lucrurile înainte și cu talentul excepțional al Cludiei Negroiu (creator și coordonator de proiecte). Să nu uităm că aici funcționează și Centrul MAD, motor al unei vieți culturale destul de zgârcite în alternative. Și nu trebuie să ne mirăm că activitatea acestor companii independente, ce implică parteneriate și închirieri de spații, e posibilă datorită unor fundații, menite să contracareze efectul aberațiilor birocratice.

Flash sau Cai verzi... Întâmplări breze...! este doar unul dintre proiectele (finalizate) ale acestui centru cultural (ca să evităm denumirea anacronică de „casă de cultură”, datând din 1956) care i-a furnizat de curând chiar Teatrului „Bulandra” o trufanda precum *O noapte furtunoasă*, în regia Teodorei Câmpineanu. Lor le va urma, ni se promite, o mostră de teatru-dans, *Nijinski*, în coregrafia Mălinei Andrei și regia Emei Nicola, cu surprinzătorul Filip Ristovski.

Compania Gestual Art, Fundația Societa Club UNESCO București și, firește, Centrul „Nicolae Bălcescu” au produs spectacolul semnat de Claudia Negroiu, regizoare și... interpretă, alături de patru tineri viitori actori. Cornel Șerban, Dana Porlogea și Daniela Marinache (mai puțin Iuliana Asproiu) îi sunt și studenți în ultimul an la clasa din cadrul Facultății de Arte – Universitatea „Hyperion”, clasă pe care o îndrumă ca asistentă a maestrului Virgil Ogășanu. Bănuiești, de la prima apariție pe „scenă” a Cludiei Negroiu, o afinitate artistică specială cu reputatul profesor: prezența magnetizantă, expresivitatea corosivă. O vedem aici în postura îndelung elaborată și exersată de mim și tapdancer, pentru care demonstrează o uluitoare înzestrare. Dacă maestrul de step i-a fost Sandu Faier, Dan Puric (din a cărui trupă a făcut parte) a inițiat-o în pantomimă. Virtuozitatea explozivă pe care o demonstrează în *Flash...* se datorează însă anilor de studiu individual perseverent. Acum, Claudia Negroiu predă ea însăși cursuri de step la MAD unor amatori cooptați din cele mai neașteptate domenii.